

M. A. ULJANOVALLE

27/V. 12.

Rakas äiti! Eilisiltana saavuin lyhyeltä asiamatkalta takaisin Pariisiin ⁴⁸⁰ ja sain kirjeesi, jossa oli surullinen sanoma Anjasta ja Manjashasta ⁴⁸¹. Olen varma, ettei heitä voida pitää kauan pidätettyinä: liian ilmeistä on tuollaisen pidätyksen järjettömyys. Ja Anjallehan on jopa suoraan sanottu: ei pitkäksi aikaa! Nykyisin provinssissa kaapataan kiinni näköjään aivan suotta, „kaiken varalta”.

Onko sinulla siellä tuttavita, rakkaani? Käykö ketään luonasi? Tällaisissa tapauksissa on pahinta ja raskainta yhtäkkinen yksinäisyys. Onko Markilta ja Mitjalta kirjeitä ja viestejä?

Eikö Pietarissa ole joitain tuttavita? Jos on, niin olisi hyvä kirjoittaa heille tapahtuneesta, ehkä voivat ottaa asiasta selvää. Toisinaan provinssiviranomaiset ahkeroivat ylenpalttisesti, erittäinkin nyt, Vapun jälkeen.

Syleilen sinua hellästi, rakkaani, ja toivotan terveyttä ja reippautta.

Sinun V. U.

P. S. Kesänvietosta emme ole vieläkään päättäneet. Tois-
taiseksi ei ole vielä kuuma.

Lähetetty Pariisista Saratoviin

*Julkaistu ensi kerran v. 1930
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 4. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan